

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/74/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112010944
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112010944.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom v Prešove dňa 3. mája 2013, takto

r o z h o d o l :

Obž.: F. D. V. G. V. H. V., D.. XX.XX.XXXX S. A., H. N. A., U.. D. XXXX/X, H.Č.. N. Č., A., A.
Č. A. XXX,

je v i n n ý, ž e

v období od 1.7.2008 do 25.5.2011 v Prešove a inde ako povinná osoba otec U. D., D.. XX.X.XXXX z nedbanlivosti neplní riadne vyživovaciu povinnosť, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11 C 210/01 zo dňa 17.4.2002, právoplatným dňa 24.4.2003 bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry U. sumou 33,19 € (1.000,- Sk) k 15-tému dňu v mesiaci vopred k rukám matky I. D., čím tak na výživnom za obdobie od 1.7.2008 do 25.5.2011 dlhuje U. D. sumu vo výške 1.156,21 €,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania (podľa § 138 písm.b/ Tr. zákona)

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm.b/ Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 36 ods. 3 Tr. zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.j/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm.d/ Tr. zákona je obžalovaný p o v i n n ý zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 10.7.2012 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Prešove, obžalobu sp.zn. 3Pv 259/11 na obžalovaného F. D., pre nedbanlivostný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr. zák., v podstate na tom skutkovom základe, že v období od 1.7.2008 doposiaľ z nedbanlivosti neprispieval výživným na svoju maloletú dcéru Luciu, hoci tak bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 11C/210/2001 vo výške 33,19-Eur mesačne k rukám I. D., čím tak dlhuje na výživnom sumu 1.119,26,-Eur.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka poškodenej I. D., prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že skutočne za toto obdobie má dlh na výživnom. V uvedenom období nemal stále zamestnanie, bol niekoľkokrát nezamestnaný. Navyše bol tiež dlho práceneschopný. So svojou manželkou sa v súčasnej dobe stará o jedno vlastné a tri nevlastné deti. Hľadá si prácu a pokiaľ zarobí peniaze, výživné uhradí v plnej výške. Podľa jeho výpočtov, dlží na výživnom sumu 796,56,-Eur.

Obžalovaný bol rozsudkom (čl. 79-83) Okresného súdu v Prešove zo dňa 17.4.2002, sp.zn. 11C 210/2001, zaviazaný prispievať na výživu mal. U. D., D.. XX.X.XXXX, sumou 1.000.-Sk mesačne, / t.j. 33,19,-Eur/ vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. D.. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.4.2003.

Svedkyňa poškodená I. D., vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný za obdobie od 1.7.2008 doposiaľ neuhradil na dlžne výživné ani euro. Obžalovaný naposledy na výživné uhradil po prepočítaní na eurá sumu 41,30,-Eur a to za jún roku 2008.

Podľa potvrdenia Strednej odbornej školy, Košická č.20, Prešov zo dňa 3.4.2013, ukončila U. D., stredoškolské štúdium maturitnou skúškou dňa 25.5.2011. Po skončení školy, bola evidovaná ako nezamestnaná.

Podľa správy Exekútorského úradu JUDr. Richarda Gibartiho zo dňa 9.4.2013, za obdobie od 1.7.2008 do 30.6.2011, nedošlo prostredníctvom ich úradu k žiadnej úhrade výživného od povinného vo vzťahu k oprávnenej.

Podľa § 207 ods.1, Tr. zák., prečin zanedbanie povinnej výživy spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr. zák., prečin zanedbanie povinnej výživy spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a taký trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Podľa 138 písm.b/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 16 Tr. zák. je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí

b) nevedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť obžalovaného, vo vzťahu k dcére zanikla dňa 25.5.2011. V tento deň ukončila stredoškolské štúdiá, pričom nepokračovala vo vysokoškolskom štúdiu.

Obžalovaný, je teda povinný uhradiť výživné za obdobie od 1.7.2008 do 25.5.2011. Teda za obdobie od 1.7.2008 do 31.12.2008 sumu 199,14,-Eur, za obdobie roka 2009 sumu 398,28,-Eur, za obdobie roka 2010 sumu 398,28,-Eur, za obdobie od 1.1.2011 do 30.4.2011 sumu 132,76 a za obdobie od 1.5.2011 do 25.5.2011 sumu 22,60,-Eur. Spolu teda 1151,06,-Eur.

Na základe uvedených výpočtov súd uzatvára, že obžalovaný ma za uvedené obdobie dlh na výživnom najmenej vo výške 1151,06,-Eur. Súd nemal preukázané tvrdenie obžalovaného, že aspoň čiastočne uhrádzal v roku 2009 dĺžne výživné. Obžalovaný k tomuto svojmu tvrdeniu nepredložil žiadny dôkaz napr. výpis z bankového účtu, či poštovú peňažnú poukážku.

Obžalovaný uvádzal, že nemôže platiť výživné z dôvodu, že je nezamestnaný, a že je v zlej finančnej a sociálnej situácii.

K týmto tvrdeniam súd uvádza, že obžalovaný nepreukázal, že sa v uvedenom období aktívne uchádzal o zamestnanie. Súdu vôbec nepredložil potvrdenia od potencionálnych zamestnávateľov, v ktorých by bolo uvedené, že nemôžu obžalovaného zamestnať. Na druhej strane však súd vyhodnotil v prospech obžalovaného, že po uvedenom období od 25.6.2012 si hľadá zamestnanie, cestou Úradu práce v Příbrami, tak ako o tom svedčí návštevna karta z tohto úradu. (čl. 212).

Navyše mal súd za preukázané, a to z výpovede obžalovaného, že v období od 1.7.2008 do 31.12.2009 a od 1.6.2010 do 31.12.2010 bol zamestnaný v spoločnosti DAUNEN resp. v Mäsokombináte Příbram, a aj napriek tejto skutočnosti na dĺžne výživné ani čiastočne neprispel.

Na základe uvedeného, preto súd uzatvára, že obžalovaný sa bez primeraných dôvodov spoliehal, že neporuší zákonom chránený záujem, plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný teda konal, resp. nekonal vo vedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 písm.a/ Tr. zák..

Z takto uvedených dôvodov preto súd kvalifikoval jeho čin v zmysle obžaloby, t.j. podľa § 207 ods.1,3, písm.b/ Tr. zák, pretože z nedbanlivosti najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a tak konal po dlhší čas, t.j. po dobu skoro troch rokov..

K osobe obžalovaného súd zistil, že tomuto v mieste trvalého bydliska nie je nič negatívne vyčítané. Doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j./, I/ Tr.zák. tj. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a že sa priznal k spáchaniu svojho činu. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr.zák

Podľa § 207 ods.3 Tr.zák. sa páchatel tohto prečinu potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 49 ods.1, písm.a/ Tr.zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. pri povolení podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na 1 až 5 rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od trestných činov, trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov.

Zároveň ma súd za to, že sú splnené podmienky v zmysle § 49 ods.1 písm. a/ Tr.zák. t.j., že vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu, výkon tohto trestu nie je nevyhnutný a preto mu výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 50 ods.2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods.4 písm.d/ Tr. zák., ho súd zároveň zaviazal v skúšobnej dobe na zaplatenie dlžného výživného. Obžalovaný teda musí uhradiť dlžne výživné vo výške 1151,06,- Eur, najneskôr do 18 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolaním môže napadnúť rozsudok obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudku smeruje, a to v dvoch vyhotoveniach